

Statsanstalt for Livsforsikring og dens Direktion siger til dette Lovforslag. Det er blevet mig sagt, og jeg antager, at det er en Selvfølge, at den ærede Minister har givet denne Direktion Lejlighed til at udtale sig derom, og det er sagt mig, at bemeldte Direktion har udtalt sig imod det Hovedprincip, der er lagt til Grund for Lovforslaget. Jeg kan ikke sige noget bestemt herom, men den ærede Minister kan jo oplyse os om, hvorledes det forholder sig, og i alt Fald kan vel et Udvalg faa den Erklæring at se, der skriver sig fra Statsanstalten for Livsforsikring.

Det, jeg altsaa mener, burde være Genstand for et saadant Lovforslag — naturligvis foruden en Del Detailbestemmelser — er først og fremmest navnlig i Mangel af en Aktielov, som vi jo i høj Grad trænge til herhjemme, at der opstilles de almindelige Betingelser for at kunne give et Livsforsikringselskab Adgang til at virke her i Landet, hvilke Betingelser muligt ogsaa kunne anvendes paa de udenlandske Selskaber; dernæst Bestemmelser, der skulle medføre og nødvendiggøre den størst mulige Offentlighed, i hvilken Henseende jeg ikke tror, Lovforslaget lader videre tilbage at ønske; tvungne Indberetninger til Regeringen, der maatte gentages hvert Aar og i Forbindelse dermed Bestemmelser, hvorefter den Regeringsautoritet, hvad enten det bliver en Forsikringsinspektør eller et Raad, til hvem Indberetningerne skulle gives, kom til at vejlede Publikum med Hensyn til Forstaaelsen af de enkelte Selskabers Karakter, og saa naturligvis en hel Del Bestemmelser, som gøre det muligt for det offentlige, Forsikringsinspektøren eller Indenrigsministeren, at gribe ind, naar der er Fare paa Færde, navnlig ved at forlange Afvikling, Likvidation osv. Men at gaa videre, end der ligger deri, synes jeg, man skal være meget betænkelig ved. Og navnlig maa man være betænkelig ved det, som kaldes Koncessionssystemet, hvorefter intet Livsforsikringselskab vil kunne oprettes her i Landet, og de nuværende Anstalter skulle slaas ihjel, saafremt det ikke lykkes de vedkommende gennem Indenrigsministeren eller Forsikringsinspektøren at faa Koncession eller Anerkendelse af

Staten. Naar man nu opstiller dette, som det er gjort i Bemærkningerne til Lovforslaget, i Ministerens Tale og af ærede Medlemmer, der have haft Ordet, som om der kun var 2 Principper, som man skulde være bunden til at vælge imellem, nemlig enten Publicitetsprincippet eller Koncessionsprincippet, saa kan en saadan Systematik se meget godt ud i en Lærebog, men jeg tillader mig at kalde det ganske doktrinært, thi de Regler, man har anvendt i forskellige Lande, og som der kan være Tale om at anvende, lade sig ikke saaledes indrangere under et enkelt System. Den rene Publicitet finder man ikke en Gang i England, som dog skulde være Moderlandet, og herhjemme vil jeg paa ingen Maade anbefale at indskrænke sig dertil; der skal en Kontrol til, en Indgriben osv. Altsaa at sige, at vi ikke kunne nøjes med Publicitetsprincippet, betyder intet for mig. Nej, naar man endelig vil give sig til at rubricere, vil jeg udtrykke det saaledes: Skulle vi tage dette System, som nu i en Menneskealder har virket i England og til Dels i Nordamerika, eller skulle vi tage det preussiske System, som naturligvis ogsaa er indført i Østrig? Østrig indfører jo overalt den største Kontrol, og reaktionære Bestemmelser have en frugtbar Jordbund i dette Land, men det er vist Preussen, der har opfundet det nævnte System. Nu ved jeg godt, at i den sidste Menneskealder ere vi her blevne lyksaliggjorte med Lovforslag, der ere skrevne lige ud af preussiske Love, men om vi skulle være glade over, at det ogsaa skal gøres ved denne Lejlighed, tillader jeg mig at betvivle. Det, jeg altsaa mener, fra første Færd burde gøres ved et Selskabs Starten, er, at man undersøger, om det opfylder de Betingelser, som Lovgiveren har fundet det rigtigt at opstille. Naar Selskabet opfylder disse Betingelser, skal det kunne faa Anerkendelse, Borgerskab, eller hvad man vil kalde det. Jeg vilde for mit Vedkommende endogsaa være tilbøjelig til at sige, at naar Betingelserne ere til Stede, skal Borgerskabet ikke kunne nægtes, ligesom overhovedet et Borgerskab ikke kan nægtes, naar Betingelser ere til Stede, som Næringsloven opstiller; men jeg kan godt se,